

Paddestoelen

Tijdens de herfstwandelingen met de schooljeugd kwamen we veelvuldig de geschubde inktzwam tegen.

Lekker klieren met een takje of bladsteel door de zwarte smurrie heeft een "onuitwisbare" indruk op de kinderen gemaakt.

Maar er was nog meer "zwart" te bespeuren en het had ook te maken met schimmels. Het was de inktvlekkenziekte op de esdoorns.

In het bekende boek van Frederik van Eeden "De kleine Johannes" lezen we hoe de dwergen in de nacht hun inktpotten leeggooiden over de bladeren ....

De inktvlekkenziekte treedt het meest op aan de kuststreek, waar soms alle bomen vol zitten met zwarte vlekken.

Meer in het binnenland komt het euvel minder voor, maar het hangt in sterke mate af van de standplaats. Wanneer esdoorns vrij staan, zodat de wind rondom de boom kan spelen zult u tevergeefs naar inktvlekken zoeken.

De luchtvochtigheid speelt een grote rol.

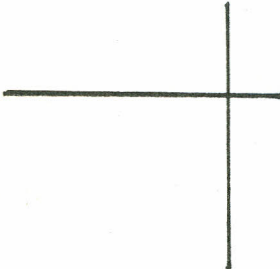
De Rhytisma acerna is een hogere schimmel. Dat blijkt uit het feit dat de sporen die ontstaan zich in zakjes bevinden, asci genaamd.

Wanneer we de zwarte vlekken in de herfst onder loep nemen, is er van sporen niets te zien. Deze ontwikkelen zich pas in het vroege voorjaar op de plaats waar zich de zwarte vlek bevindt of heeft bevonden.

De sporen worden door de wind verspreid en belanden op het jonge blad, dat in mei op zijn mooist is. Zodra de sporen op een blad komen zullen ze kiemen.

De schimmeldraden dringen het planteweefsel binnen en beginnen het palissadenparenchym te consumeren. Dit weefsel sterft af.

Geleidelijk aan komen er eerst geelachtige, later in zwart overgaande vlekken.

Opvallend daarbij is steeds dat de vlekken niet veel groter worden dan een cent, maar wel onregelmatiger van vorm.

In parken en plantsoenen en ook bij straatbomen zal het afgevallen blad geen lang leven beschoren zijn. Al spoedig komen de mannen van de plantsoenen-dienst en de reiniging en zuigen en vegen het blad weg. Met het weggehaalde blad verdwijnt ook de infectiebron.

Op plaatsen waar niet geharkt en geveegd wordt, zoals hier in de Merwelanden, maakt het blad infectie mogelijk.

U begrijpt wel dat het laatste stuk van het verhaal bedoeld is voor de gidsen. Voor de kleintjes is dit nog abracadabra!

Deze informatie komt uit een artikel van R. Struyk, gepubliceerd in Groei en Bloei in oktober 1980.

Joke Tepas

